

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/15-08/03
URBROJ: 65-15-02

Zagreb, 17. travnja 2015.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 146. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Interpelaciju o radu Vlade Republike Hrvatske zbog provedbe projekta istraživanja i eksploatacije ugljikovodika u Jadranu*, koju je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijelo 19 zastupnika u Hrvatskom saboru, aktom od 15. travnja 2015. godine.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

Primljeno:	17-04-2015	
Klasifikacijska oznaka:	021-12/15-08/03	Org. jed. 65
Uredbeni broj:	6531-15-01	Pril. Vrij.

ZASTUPNICI/E U HRVATSKOM SABORU

Zagreb, 15. travanj 2015.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Na temelju članka 86. Ustava Republike Hrvatske i članka 145. Poslovnika Hrvatskog sabora podnosimo

INTERPELACIJU

o radu Vlade Republike Hrvatske zbog provedbe projekta istraživanja i eksploatacije ugljikovodika u Jadranu

Predmet interpelacije je:

uloga Vlade Republike Hrvatske, a posebice Ministarstva gospodarstva u realizaciji projekta istraživanja i eksploatacije ugljikovodika u Jadranu.

Zastupnici/e koji/e podnose ovu interpelaciju smatraju kako je nužno otvoriti raspravu pred Hrvatskim saborom o postupcima i odlukama Vlade Republike Hrvatske, a posebice resornog ministra gospodarstva Ivana Vrdoljaka, koje se tiču provođenja procesa istraživanja i eksploatacije ugljikovodika u Jadranu. Od samog početka, spomenuti proces nije transparentan ni u potpunosti usklađen sa zakonima Republike Hrvatske i direktivama koje donosi Europska Unija te stoga kao takav ne djeluje u javnom interesu građanki i građana Republike Hrvatske.

Tri su dimenzije cjelokupnog procesa koje moramo uzeti u obzir prilikom detaljnog obrazloženja pogrešnog načina donošenja važnih odluka za Republiku Hrvatsku. Prva i osnovna je pravna, politička i moralna odgovornost Vlade Republike Hrvatske, posebice ministra gospodarstva prema građanima/kama Republike Hrvatske, a osobito onima na koje proces istraživanja i eksploatacije ugljikovodika može imati direktne posljedice. Druga dimenzija je netransparentna i protupropisna provedba ovog projekta bez utvrđivanja ekonomskog i društvenog interesa od provedbe ovog projekta. Treća dimenzija tiče se same Strateške studije koja je izazvala ogromne prijepore stručne javnosti.

Upravo zbog nepoštivanja redoslijeda zakonskih procedura te vrlo kratkog i ograničenog razdoblja konzultacija s javnošću, a i manjkave Strateške studije, zastupnici/e smatraju da sve donesene odluke u postupku istraživanja i eksploatacije ugljikovodika na Jadranu moraju biti poništene kako bi se cijeli postupak mogao pokrenuti ispočetka zbog njegovog cjelokupnog značaja i budućeg utjecaja na građanke i građane Republike Hrvatske.

1. OBRAZLOŽENJE

1.1. Moralna, pravna i politička odgovornost Vlade RH prema građanima/kama Republike Hrvatske

Prije samog započinjanja ovako opsežnog i važnog procesa za budućnost Republike Hrvatske s potencijalno velikim utjecajem na sve društvene segmente, kao što je istraživanje i eksploatacija ugljikovodika, demokratski je standard da javnost bude upoznata s cijelim postupkom i mogućim utjecajem na okoliš. Dužnost je svih pa tako i Vlade Republike Hrvatske poštivati Ustav Republike Hrvatske koji u svom članku 70. svakome jamči pravo na zdrav život i obvezuje državu da osigurava uvjete za zdrav okoliš. Po istom članku svatko je dužan, u sklopu svojih ovlasti i djelatnosti, osobitu skrb posvećivati zaštiti zdravlja ljudi, prirode i ljudskog okoliša, a i Aarhurška konvencija propisuje nužnost o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša.

Cijeli postupak pokrenut je stoga bez ikakve prethodne analize utjecaja na okoliš i strateške procjene, i bez da se konzultiralo zainteresiranu javnost uz neke minimalne preporuke stručnjaka kako bi se istraživanje trebalo provesti. To očito ukazuje kako postupak nije transparentan i nije u javnom interesu.

Javnost je upoznata s nekoliko štetnih posljedica koje se tiču odluke Vlade Republike Hrvatske da bez provedenog javnog natječaja dozvoli tvrtki Spectrum istraživanje jadranskog podmorja te komercijalnu uporabu strateških energetske podataka, i sve to bez završenog postupka procjene utjecaja na okoliš. Ono što je iznimno zabrinjavajuće jest priznanje Vlade RH da su strateški energetske podaci, koji su dobiveni na temelju višegodišnjeg istraživanja i u koje je država kao bivši vlasnik INA-e uložila milijarde, besplatno ustupljeni privatnoj tvrtki Spectrum koja trguje s tim podacima. Time je učinjena nemjerljiva šteta državnim interesima te interesima energetske kompanija koje su još uvijek djelomično u državnom vlasništvu. Nažalost, hrvatska javnost nije upoznata s činjenicom da je INA u posljednjih nekoliko desetljeća provodila detaljnija istraživanja u Jadranskom moru (2D i 3D seizmika i bušenja) te da su već poznate potencijalno profitabilne lokacije s nalazištima ugljikovodika. Zaključak svega je da smo objavili strateške energetske podatke od državnog značaja privatnoj kompaniji i to bez postojanja argumenata kojima bi se utvrdio javni interes i razlog za takvo ponašanje. Sasvim je legitimno stoga upitati zašto Vlada RH skriva ugovor sa Spectrumom (pisano zastupničko pitanje Vladi Republike Hrvatske sa zahtjevom objave spomenutog Ugovora upućeno je još 19. studenog 2014. godine i na njega Vlada do sada nije odgovorila time kršeći Poslovnik o radu Hrvatskog sabora) i zašto favorizira ovu tvrtku te zašto je 2D istraživanje Jadrana povjereno ovoj *multi-client* tvrtki bez provedbe javnog natječaja što je u suprotnosti s praksom europskih država prilikom provedbe ovakvih projekata.

Također, prema javno dostupnom prijedlogu Ugovora između koncesionara i Vlade Republike Hrvatske, *Production Sharing Agreement* (PSA) te analizom podataka iz ovog dokumenta postaje potpuno jasno da, suprotno tvrdnjama predstavnika/ica Vlade i Agencije za ugljikovodike koja operativno provodi ovaj posao a prema kojima će Republici Hrvatskoj ostati oko 55 do 60 % prihoda iz ugljikovodika proizvedenih u Jadranu, možemo očekivati da će Republika Hrvatska imati korist od 40 do maksimalno 50% u odnosu na proizvedene ugljikovodike (u ovisnosti o proizvodnji, operativnim

troškovima i poreznom režimu). Ovaj prijedlog Ugovora ne spominje naknadu neizravnih gubitaka u slučaju akcidenta (neostvarena i propuštena dobit u slučaju turizma, ribarstva i marikulture). Prema Ugovoru koncesionar nema definiranu obvezu korištenja infrastrukture Republike Hrvatske za transport nafte (PSA – članak 19.2.1.), a nema ni kvantificiranu obvezu kvote i razine stručnosti zapošljavanja ljudskih resursa iz Republike Hrvatske (PSA – članak 28.1.2.). I zaključno, ovaj Ugovor ne predviđa opciju da Republika Hrvatska uđe u partnerstvo u proizvodnji ugljikovodika za slučaj da se pronađu bogate rezerve. Iz svega prethodno navedenog potpuno je jasno da javno objavljeni prijedlog Ugovora ne štiti interese Republike Hrvatske i njenih građana/ki u slučaju realizacije ovog projekta.

1.2. Neusklađenost sa zakonima Republike Hrvatske i direktivama Europske Unije

U slučaju navedenog istraživanja i eksploatacije ugljikovodika u Jadranu, Agencija za ugljikovodike i Vlada Republike Hrvatske prekršile su Zakon o zaštiti okoliša, članak 55. i 56. jer su se sve aktivnosti, uključujući istraživanje koje je proveo Spectrum, mogle provesti tek nakon što Sabor usvoji na prijedlog Vlade RH Strategiju upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem. Postupak donošenja Strategije obuhvaća savjetovanje s javnošću, stratešku procjenu utjecaja na okoliš, konzultacije s ostalim državama koje pripadaju morskoj pod-regiji Jadrana, utvrđivanje prevladavajućeg javnog interesa, i prevladavajućeg gospodarskog interesa za pojedina područja te donošenje svih Akcijskih programa koji slijede iz Strategije.

Direktiva 2013/30/EU o sigurnosti priobalnih naftnih i plinskih djelatnosti, poziva na ispunjavanje svih uvjeta zaštite okoliša prema Direktivi 2008/56/EU, prema tome obvezu postojanja Strategije upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem te implementacijom svih mjera zaštite okoliša propisanih Akcijskim programima Strategije. Direktiva također obvezuje sve države članice koje provode ili planiraju istraživanje i eksploataciju ugljikovodika u svojim morskim regijama/pod-regijama, do 19. srpnja 2015. godine izvršiti potpunu implementaciju u zakone, uredbe i administrativne procedure.

Postojeći Zakon o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika (NN, broj 94/2013 i 14/2014) nije usklađen s Direktivom 2013/30/EU. Iz Agencije za ugljikovodike i Ministarstva gospodarstva tek je najavljeno donošenje Zakona o sigurnosti priobalnih naftnih i plinskih djelatnosti koji bi sukladno Direktivi trebao propisati administrativne procedure javnog nadmetanja i ishoda dozvola za priobalne naftne i plinske djelatnosti. Vlada Republike Hrvatske time šalje jasnu poruku kako će novim zakonom retroaktivno legalizirati sve provedene administrativne procedure i svoje odluke.

Budući da Republika Hrvatska nije implementirala Direktivu 2013/30/EU u svoj pravni sustav, provedeni administrativni postupak javnog nadmetanja i dodjele dozvola za istraživanje i eksploataciju ugljikovodika na Jadranu može se smatrati ništavnim i u suprotnosti s javnim interesom.

Objašnjenja kako Direktiva 2013/30/EU nije implementirana u pravni sustav Republike Hrvatske jer to nije napravila nijedna država članica, već da su se odredbe te Direktive ugradile u cijeli postupak javnog nadmetanja, očito je nepoštivanje zakonske procedure. Uvidom u dokumentaciju javnog nadmetanja za izdavanje dozvola za istraživanje i

eksploataciju ugljikovodika na Jadranu, jasno se može uočiti kako se spomenuta Direktiva nigdje ne spominje, nego isključivo Zakon o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika i Direktiva 94/22/EZ koja zahtijeva transparentan postupak javnog nadmetanja i određuje osnovne kriterije za ocjenjivanje ponuda. Nepostojeći zakon u koji bi se trebala implementirati Direktiva 2013/30/EU ne može se navesti u dokumentaciji, a ponuditeljima se zbog toga ne mogu postavljati uvjeti koje propisuje Direktiva 2013/30/EU koja od država članica zahtijeva postojanje morske strategije prema Direktivi 2008/56/EU, u slučaju Hrvatske, Strategije upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem.

Na 63. tematskoj sjednici Odbora za zaštitu okoliša i prirode Hrvatskoga sabora održanoj 13. veljače 2015. godine, na kojoj je provedena rasprava o Strateškoj studiji o vjerojatno značajnom utjecaju na okoliš Okvirnog plana i programa istraživanja i eksploatacije ugljikovodika na Jadranu istaknuto je kako su Strateška studija i Okvirni plan i program istraživanja i eksploatacije izazvali brojna pitanja i kritike stručne javnosti, lokalne razine i civilnih udruga te stanovnika priobalnih županija. Posebno upitnim ocijenjeno je što eksploatacija ugljikovodika na Jadranu nije planirana nijednim strateškim dokumentom Republike Hrvatske budući da je Izmjenama i dopunama Programa prostornog uređenja RH (NN broj 50/99. i 84/2013.) otvorena samo mogućnost istraživanja ugljikovodika. Upozoreno je da je podloga cijelom ovom postupku trebala biti Strategija gospodarenja mineralnim sirovinama koja sukladno članku 6. Zakona o rudarstvu predstavlja osnovni dokument kojim se utvrđuje gospodarenje mineralnim sirovinama i planira rudarska gospodarska djelatnost na državnoj razini te isto tako i Strategija upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem. Ulogu strateških dokumenata ne može zamijeniti Okvirni plan i program pri čemu izrada i donošenje tog općeg akta nije propisana nijednim važećim zakonom. Ujedno je bitnim za cijeli ovaj proces naglašena potreba prethodnog donošenja Zakona o sigurnosti pri obalnom istraživanju i eksploataciji ugljikovodika. Osvrćući se na činjenicu da je Vlada RH temeljem raspisanog javnog nadmetanja 2. siječnja 2015. godine izdala deset dozvola za istraživanje i eksploataciju ugljikovodika na Jadranu, upozoreno je da je obuhvat javnog nadmetanja bio u suprotnosti s mišljenjem Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja koje je izrijeком uvjetovalo „da granica istražnih prostora mora biti izvan teritorijalnih voda RH“. Pri tome se ujedno postavlja pitanje koja je svrha naknadnog definiranja prostornih ograničenja istraživanja i eksploatacije kada izdane dozvole za istraživanje i eksploataciju sadrže detaljne izmjere istražnog prostora.

Donošenje Strategije upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem obveza je Republike Hrvatske da izvrši prijenos Direktive 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. godine o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o morskoj strategiji) u pravni poredak Republike Hrvatske. Međutim, donošenje ove Strategije je u javnom interesu i jedini način kako se može osigurati održivi razvoj Republike Hrvatske na otocima i priobalnom dijelu hrvatskog Jadrana.

1.3. Nedostaci Strateške procjene utjecaja na okoliš okvirnog plana i programa istraživanja i eksploatacije ugljikovodika na Jadranu

Prije svega, važno je spomenuti kako je Odbor za zaštitu okoliša i prirode Hrvatskoga sabora na 61. tematskoj sjednici održanoj 27. studenoga 2014. godine proveo opsežnu raspravu na temu „Otvorena pitanja i izazovi istraživanja i eksploatacije ugljikovodika u Jadranskom moru“ u sklopu koje je, između ostalog, naglašen značaj i potreba prethodne izrade strateške procjene utjecaja na okoliš kako bi se mjerodavne odluke u svezi istraživanja i eksploatacije ugljikovodika na Jadranu donosile uz poznavanje mogućih značajnih utjecaja na okoliš.

Ministarstvo gospodarstva Republike Hrvatske otvorilo je 16. siječnja 2015. godine javno savjetovanje o Strateškoj studiji o vjerojatno značajnom utjecaju na okoliš Okvirnog plana i programa istraživanja i eksploatacije ugljikovodika na Jadranu te pozvalo zainteresiranu javnost da najkasnije do 16. veljače 2015. godine dostavi svoje prijedloge i komentare na predloženu Stratešku studiju te Okvirni plan i program istraživanja i eksploatacije ugljikovodika na Jadranu. Smatramo da se u ovome kratkom roku građani nisu mogli kvalitetno informirati o svim relevantnim aspektima eksploatacije ugljikovodika na Jadranu, niti su imali na temelju čega formirati utemeljeno mišljenje o štetnim učincima predviđenih aktivnosti.

Promašenost ovoga prijedloga očita je već u činjenici da se Studija temelji na Zakonu o istraživanju i eksploataciji ugljikovodika (od 18 srpnja 2013. godine), na osnovu kojeg se raspisuje odgovarajuća koncesija. Problem, nažalost počinje već time što u sam Zakon nije ugrađena Direktiva 2013/30/EU, od 12. lipnja 2013. godine. Direktiva se doduše spominje u Strateškoj studiji, no budući da nije zakonski implementirana, prijedlog se ne može smatrati usklađenim s europskim normama. Glavne je prigovore moguće razvrstati u nekoliko problemskih krugova:

- Budući da Studija ne sadrži opis ugljikovodika, nafte, i plina, iz nje nije vidljiva ni ključna razlika između eksploatacije nafte i plina. Samim time, njome se ne upozorava na sve moguće nesreće koji se mogu dogoditi, kao ni na njihove moguće uzroke i učestalost. Budući da studija podcjenjuje stvarne opasnosti, sasvim je jasno da ne nudi ni adekvatna rješenja kojima bi se one mogle preduhitriti ili ublažiti do zadovoljavajuće razine.
- Autori studije ne pozivaju se na najrecentnije podatke, već koriste stare (Izvešće o stanju okoliša u RH, 2005. - 2008.), ravnajući se referentnim vrijednostima za zagađenja vezanima za slučaj Meksičkog zaljeva koje nesumnjivo odstupaju od referentnih vrijednosti koje bi bile relevantne za Jadran. Da bi bilo moguće donositi relevantne zaključke bilo bi nužno prethodno provesti detaljniju analizu slanih voda te redefinirati hrvatski Pravilnik glede granica dopustive zagađenosti.
- Autori ne prepoznaju ni problem krhotina (reznica stijena): mogućnost ispuštanja takvog materijala u more se nikako ne bi smjela dopustiti, budući da sedimenti položeni na morsko dno predstavljaju ozbiljnu prijetnju zagušivanja morske flore i faune. Potrebno je sagledati i opasnost od ubrzavanja fenomena slijeganja toga materijala na morskome dnu, budući da je moguće anticipirati i promjenu razine, kao što postoji i opasnost od oslobađanja eko-toksičnih metala,

što znači da je za krhotine potrebno osigurati zbrinjavanje na kopnu. Postoji i drugi veliki, a ovom studijom neprepoznat izvor eko-toksičnih metala opasnih za ekosustav koji čine materijali iz kojih se grade platforme i brodovi. Da bi se takve opasnosti izbjegle, potrebno je definirati materijale koji se ne mogu koristiti za gradnju platformi, naročito što se tiče premaza i bojila te izolacijskog materijala. Podjednako je tako potrebno predložiti metode smanjenja rizika od akcidentnog ispuštanja otpadnih i slojnih voda.

- Zanemarena su iskustva i prakse drugih zemalja koja govore da se pri seizmičkim istraživanjima, bušenjima i plovilima stvara zid zvučnih valova od 240-260 decibela što predstavlja izvor buke s mogućim negativnim učincima na dragocjeni morski ekosustav i dovodi do preraspodjele ribe i utječe na mrijest. Potrebno je taksativno navesti mjere koje se moraju poduzeti kako bi se spriječilo ugrožavanje strogo zaštićenih morskih vrsta poput dupina i kornjača. Potrebno je predvidjeti mjerenje vibracija nastalih prilikom bušenja (valovi), koji zajedno s kemikalijama koje se koriste za podmazivanje i hlađenje bušilice, imaju veliku ulogu u suvremenom „masakru“ glavatih kornjača i dupina u Jadranu (iskustva Italije).
- U Strateškoj studiji nije prepoznata važnost praćenja stanja okoliša i kontrole zagađenja od strane mjerodavnih službi, pa je praćenje prepušteno samom koncesionaru, iako je više nego očito da je upravo koncesionar odgovoran za potencijalna odstupanja od propisanih normi i za zagađenja. Da paradoks bude veći, koncesionar bi trebao biti u stanju odrediti i nulto stanje okoliša za pojedine kategorije faune, budući da se trenutno takvo praćenje ne provodi niti su ustrojene za to mjerodavne službe. Iz ovoga proizlazi da se nikakvo vjerodostojno praćenje stanja okoliša u opisanim uvjetima ne može provesti, pogotovo ne od strane koncesionara.
- U Strateškoj studiji nisu navedena pravila kojima će tvrtke (koncesionari) dokazati svoju sposobnost za saniranje potencijalnih šteta. Nakon katastrofe u Meksičkom zaljevu u svibnju prošle godine, Europski parlament je usvojio izvješće koje postavlja nove standarde sigurnosti u off-shore poslovanju te sadrži pravila kojima se od tvrtki zahtijeva da dokazuju svoju sposobnost saniranja šteta koje mogu nastati. Bez takvih osiguranja, Hrvatska bi svakako bila izložena štetama kao i raznolikim mogućim prebacivanjima odgovornosti za njihovu sanaciju.
- Bitan prigovor ovoj studiji tiče se i činjenice da granične vrijednosti definirane za buku nisu u skladu s Pravilnikom o najvišim dopuštenim razinama buke u sredini u kojoj ljudi rade i borave. Iz toga proizlazi potreba razrade posebnoga plana zaštite ljudi koji će boraviti i raditi na platformama i u njihovoj okolini, što također ova Studija ne predviđa.
- Ovoj Studiji, konačno, manjka i studija ekonomske isplativosti eksploatacije ugljikovodika kojom bi se sagledali negativni gospodarski učinci na turizam i ribarstvo, što također predstavlja temu za javnu raspravu.

Ovo su samo neki od mnogobrojnih utemeljenih prigovora stručne javnosti na Stratešku studiju, a određene primjedbe navedene su i u Izvješću Odbora za zaštitu okoliša i prirode s tematske sjednice s temom „Prezentacija Strateške studije o vjerojatno značajnom utjecaju na okoliš Okvirnog plana i programa istraživanja i eksploatacije ugljikovodika na Jadranu“, održanoj 13. veljače 2015. godine.

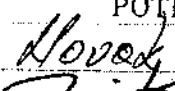
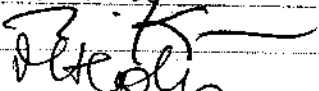
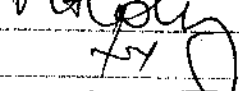
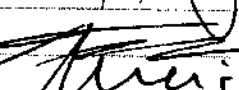
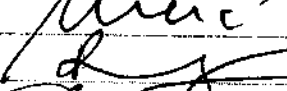
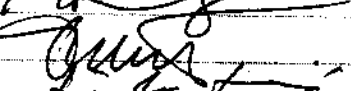

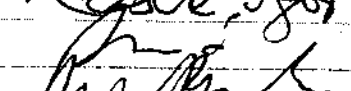
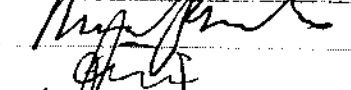
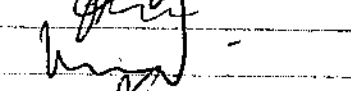
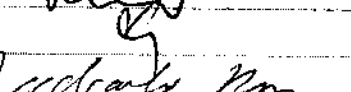
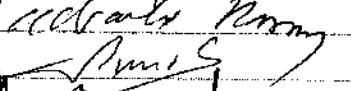

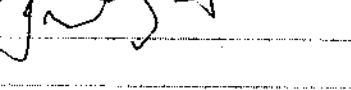
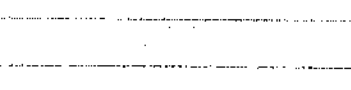

2. Što tražimo od Vlade Republike Hrvatske?

Pozivamo Vladu Republike Hrvatske da:

1. poštuje Ustav, hrvatske zakone kao i međunarodne i europske propise prilikom provedbe ovog projekta;
2. izradi Strategiju upravljanja morskim okolišem i obalnim područjem, omogući građanima Hrvatske otvoreno i nepristrano izjašnjavanje o budućnosti hrvatskih otoka i priobalja te poništi dodijeljene dozvole za istraživanje i eksploataciju ugljikovodika;
3. vrati Stratešku studiju u početnu fazu, odnosno da Studiju kvalitetno doradi, korigira i nadopuni te pokrene novu javnu raspravu o novoj Studiji u minimalnom trajanju od tri mjeseca. Smatramo da u tome produljenom razdoblju predlagatelj mora zainteresiranoj javnosti osigurati uvid u cjelokupnu dokumentaciju u županijskim centrima svih jadranskih županija, većim gradovima te svakako na većim otocima. Uvid u cjelokupnu dokumentaciju, koja je zasad na raspolaganje ponuđena samo u Zagrebu samo po sebi predstavlja kršenje prava svih građana i građanki Hrvatske na ravnopravno sudjelovanje u procesu donošenja krucijalnih odluka za budućnost.
4. utvrdi odgovornost ministra gospodarstva zbog protupravnog, ekonomski štetnog te netransparentnog provođenja projekta istraživanja i eksploatacije ugljikovodika u Jadranu.

Na kraju, uzimajući u obzir Strategiju Europa 2020. usmjerenu maksimalno u pravcu dekarbonizacije i zaštite okoliša povećanjem udjela obnovljivih izvora energije i energetske učinkovitosti, a i aktualnu izradu Strategije za jadransku-jonsku regiju čije se temeljne odrednice tiču plavog rasta, ribarstva, zaštite okoliša, energetike i transporta, očito je kako Vlada Republike Hrvatske prilikom donošenja svojih odluka nije ozbiljno razmatrala širi europski strateški kontekst koji svakako zbog interesa građana treba uzeti u obzir.

Na temelju članka 86. Ustava Republike Hrvatske i članka 145. Poslovnika Hrvatskoga sabora, mi dolje potpisani zastupnici, podnosimo Interpelaciju o ulozi Vlade Republike Hrvatske u procesu

Red. br.	IME I PREZIME	POTPIS
1.	MLADEN NOVAK	
2.	JOŠIP KREČAN	
3.	MIRELA HOJNY	
4.	Dragutin Lesov	
5.	Zlatko Tusak	
6.	JOŠIP ŠALJIC	
7.	DRAŽEN ĐUROVIĆ	
8.	BORO GRUBIŠIĆ	
9.	DINKO BURIC	
10.	IGOR ČEŠEK	
11.	IVAN ĐEMIC	
12.	KREŠIMIR BRBALO	
13.	DAMIR KAPIN	
14.	NIKOLA VULJANIĆ	
15.	BRANKO TRG	
16.	JADRANKA KOPAR	
17.	LINIC SLAVKO	
18.	OSNA TUŠKE DEBIOČIĆ	
19.	BRANKO VUKSIC	
20.		
21.		
22.		
23.		
24.		
25.		
26.		
27.		
28.		
29.		
30.		